

I.

Credo!

Хлж!.. Хлжтъ!.. Огаснж вечъ, уви, свѣщъта ми!.. Сумма книги
Предъ менъ невидими стожтъ . . . Историци, поети,
Мислители, — Канту, Шенъе, Лордъ Маколей и Гете,
Изчезнжжж . . . Дебелий мракъ отъ менъ ги грабнж всички!

* *

Тѣй сжщо и чловѣшкий духъ огасва, вѣроятно! . .
Да спиме вечъ! . . Не ми се спи! . . Сънътъ какъ мжчно иде!
Умътъ ми работи! . . Нощъта е пълна съ красотитъ
На мойтъ мили Автори! . . Четж въ тъмитъ! . . Странно!

* *

Ей, виждамъ Хектора като пригръща Андромаха!
Ей Фаустъ! . . Съсъ мечтитъ си се бори, сиромаха!
Ей Жулиетта, Ромео, — творения сладчайши!

На и многострадалний Иовъ, — мждрецъ тривеличайший!
. . . . О, да, свѣщъта огаснж вечъ, — но не и свѣтлината,
И не огасва, сжщо тѣй, подиръ смъртъта душата!

II.

Любовь!

Любовъ не е бичъ божий,
Ни сънъ на Серафимъ,
Любовъ не значи слава,
Любовъ не значи димъ!

*

Любовъ не е геройство,
Любовъ не е позеръ,
Любовъ не е видѣнье
Въ беззвѣздний кржгзоръ!

*

Любовъ не значи робство,
Любовъ не значи власть,
Нитò насмѣшка люта,
Нитò преходна сласть.